

Санга алгъыш эте, чыгъама тангнга,
Сени унутурча кюн туумаз манга.
Буз кибик суукъ сууларынгдан къандым,
Сени тансыкълап, жиядым, къууандым.

Сенсиз насып болмаз бир инсанынга,
Къор болайым, туугъан жерим, мен санга!

Сангырау болсам да, эштип туурма
Чапыракъ таушунгу кюз артында,
Сокъур болсам да, ажашмай барырма
Къызыл къаным боягъан жолларынга.

Кёз, жүрек жарыкъ да сенсе инсаннга,
Къор болайым, туугъан жерим, мен санга!

Къургъакъ къарында аякъ тауушуму,
Къайда болсам да, туурма эштгенлей,
Ол жашил жайынгы, ол акъ къышынгы
Не узакъда да туурма кёргенлей.

Насып да, къууанч да сенсе хар саугъа,
Къор болайым, туугъан жерим, мен санга!

Сени жолларынг ётедиле бары
Жюрегим бла, ала бары – бийик,
Жырлагъанларында къанатлыларынг,
Тынгыладым, тиллерин билген кибик.

Юй, гыржын, суу да сен бересе саугъа,

Къор болайым, туугъан жерим, мен санга!

Кеченги да, кюнюнгию да тюрсюнюн
Жюрютеме биргеме кёзлеримде,
Жашларынгы, къызларынгы тепсеююн,
Жырларын да жюрютеме кёлюмде.

Ичгенме, къапланып терк сууларынга,
Къор болайым, туугъан жерим, мен санга!

Санларыбызда къан сени къанынгды,
Жюрек кючюбюзню алгъанбыз сенден,
Жюрегибизде жыр сени жырынгды,
Таймай къатлайма мен кечеде-кюнде:
Бар насыбы да сенсе жаны саугъа,
Къор болайым, туугъан жерим, мен санга!..

1947